

La Chapellerie du Sphinx

place de la Cathédrale, 2, Liège,

se recommande par la finesse de ses formes, la qualité de ses feutres et la modicité de ses prix.

Ses feutres ne se tachent pas à la pluie, ne se déforment pas à l'usage et se vendent 25 pour cent moins cher qu'ailleurs.

Rayon spécial de Riflemens-Berêts et Fantaisies pour Enfants.

Parapluies & Cannes.

MAISON BRIAS & Cie

BORDEAUX.

BRUXELLES.

103, Quai des Chartrons.

18, rue Marché-au-Bois.

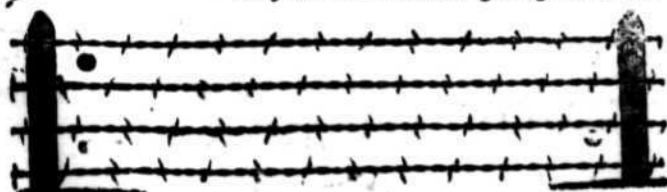
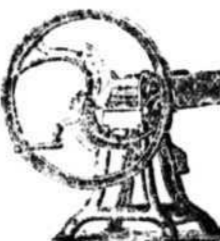
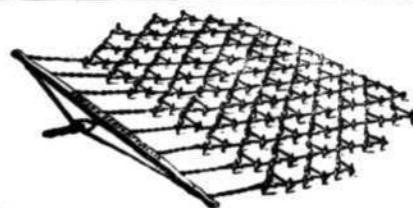
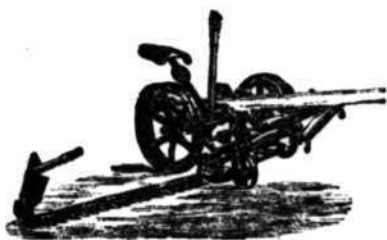
Fournisseurs de la Cour.

Spécialité de vins fins de Bordeaux et Bourgogne.

Assortiment complet de Champagne, Porto, Madère, Malaga, Cognac, etc.

Distillerie de liqueurs fines et ordinaires.

ACCEPTÉ AGENTS AVEC CLIENTÈLE, BONNES RÉFÉRENCES.

ALGEMEENE IJZERHANDEL DUTRY-COLSON

Veldstraat, 12. GENT.

GROOTE VOORRAAD VAN ALLERLEI SOORTEN VAN

Land-, Hofbouw- en Nijverheidswerktuigen, zooals strooisnijders, haver en boonbrekers, pletmolens, wortelwassers en snijders, ploegen, eggen, rollen, hooiraktes, vlabrekers, zwingel machienen, tabak machienen, zaai-, maai- en pikmachienen, aal- en waterpompen van alle slag.

AMERIKAANSCH WINDMOLENS
ONTWERPEN OP AANVRAAG.

Melkerij-, Wasch- en Strijktikels.

KEUKEN- EN HUISGERIEF.

Gevlochten ijzerdraad en kunstmatige doornen.

MÉTAL DÉPLOYÉ

voor afsluitingen, enz.

Prijzen alsook inlichtingen op aanvraag.

Maison de production de semences
sélectionnées, fondée en 1856.

J. Collette-Ronchaine A HUY (Belgique).

Renseignements sur la création des prairies et emploi des engrais.

Graines fourragères, potagères, fleurs, bulbes et plantes
Engrais concentrés spéciaux favorisant le développement des feuilles, la qualité des graines ou des fruits.

Grâce à l'exposition et à la nature de notre sol et à une culture intensive raisonnée, à base d'engrais phosphatés, nous obtenons des semences pouvant avantageusement soutenir la comparaison avec celles de tous les autres producteurs.

Prix-courant et échantillons franco sur demande.
Téléphone n° 56.
Dépôt général chez NOE-VAN OETEREN, rue de Maestricht, semences de betteraves, de trèfles de campine et graminées.

Pépinières St Victor

DIJON-ROME,

propriétaire, Huy.

Arbres forestiers, fruitiers et d'ornement.

Pommiers, poiriers, pruniers, cerisiers, haute tiges pour vergers.

Occasion : 010,000 épinettes de 1-50 à 2 mètres
15,000 arbustes d'ornement (fortes touffes).

Fournitures pour la Photographie.

J. MARYNEN

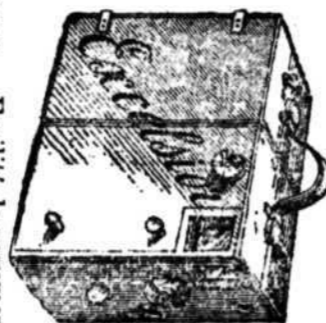
OXYGENE

Leçons gratuites aux acheteurs. — Facilité de paiement contre bonnes références.

SUCCESSALES :
ANVERS,
Place Teniers, 4.

GAND,
Rue de Flandre, 38.

Tel. 114
Fabricant d'appareils, Montagne aux herbes potagères, 39, Bruxelles.

CONSTRUCTIONS
Réparations
Transformation d'appareils

BIJVOEGSEL AAN DEN POSTRIJDER

van den 8 Juni 1901.

Bij den commissaris.

Men moet zich niet verbeelden dat de politieagenten altijd lastig en knorrig van aard zijn, dat zij alles langs den slechten kant bezien en niet in staat zijn hunne geïnteresseerden tot een lach te vertrekken. Als men zoo denkt vergist men zich grootelijks. Het dragen van het uniform vereischt volstrekt niet dat men altijd een barsch gezicht trekt en tegen iedereen uitvalt. Alles heeft zijnen tijd op deze wereld en als er voor onze rustbewaarders gelegenheid tot lachen is doen zij zoo goed mede als elk gewoon sterveling.

Nog meer dan de ondergeschikte politie-beambten, staan de hoogerden bloot aan de verdenking dat zij tot een ras van menschen behooren die voor al wat vrolijk is ontogankelijk zijn. Een commissaris van politie behoort uit den aard van zijn beroep zuur te zien, hij moet in iederen mensch die voor hem verschijnt een misdadiger zien, en moet altijd spreken op luiden, bevelende toon; hij moet opspelen bij de minste misdaden.

Als inderdaad de politiecommissarissen zoo meesten zijn, zou er waarschijnlijk niemand gevonden worden die zich voor dat baantje geschikt gevoelde. Integendeel heerscht er op vele bureelen eene gezellige, vrolijke geest en vinden de bedienden, onder het ernstig werk nu en dan gelegenheid aan hunne goede humeur lucht te geven.

Zoo was het ook te B. De hoofdinspecteur was een jong, levenslustig man, die gaarne met een grapje te doen had als zich daartoe de gelegenheid aanbood.

Het was een warme, zomersche dag: de commissaris was uitgegaan, de inspecteur zat op het bureel, de klerken bogden zich over hunne lessenaars en geeuwen! 't Was loom, lui weder en benauid op het maffe bureel.

Er was niets bijzonders te doen dien namiddag, geen enkel proces verbaal. 't Was te warm om te vechten en geen weer voor de jeneverdrinkers. Een landlooper was binnengebracht door een veldwachter van den buiten; dit was alles.

Men hoorde voetstappen in den gang; zou er iets komen? De deur van het bureel ging open en een werkmans van de stadsreiniging kwam binnen met eenen groenlederen zakportefeuille die hij op straat gevonden had.

— Waar hebt gij die gevonden, vroeg de inspecteur.
— In de Hoogstraat, mijnheer, naast de stoep tegenover het koffiehuis De Distel.
— Wanneer hebt gij ze gevonden?
— Over eenige minuten, mijnheer.

— Hebt gij gezien wat de portefeuille bevat?

— Neen, mijnheer.

Proces verbaal werd opgemaakt, de inventaris der portefeuille opgenomen en nauwkeurig opgeschreven en wanneer de eerlijke werkmans de verzekering had gekregen dat hij eene beloning zou krijgen en zich verwijderd had, sloot de inspecteur de portefeuille in de kas der gevonden voorwerpen, die later naar het hoofdureau moesten overgebracht worden.

Nauwlijks waren die formaliteiten vervuld, en had de werkmans zijn werk hernomen of de deur van het commissariaat ging weer open.

De binnentredende was een struische boer met een vuurrood gezicht en gele haren, die onder zijne booge zijden klak te voorschijn kwamen. Over zijne schouders hing in stijve plooiën een nieuwe blauwe kiel; een roodgeruite broek, zware met ijzer beslagen schoenen en een knuppel die door een riempje met zijnen pols was verbonden, voltooiden zijn toilet.

— Verschooning, neem me niet kwalijk, zeide de man, terwijl hij zijne klak tusschen zijne dikke vingers verfrommelde en schorsveetend nader kwam, ben ik hier bij den commissaris?

De inspecteur wierp een snellen blik op zijnen bezoeker; daarmede had hij misschien den man al doorgrond, want er speelde een onmerkbaar glimlach om zijne lippen.

— Ja, dan zijt ge hier te recht. Wat wilt gij?

— Ik ben gekomen om te hooren of u den stadsroeper zoudt willen rodsturen voor mijne portefeuille.

— Welke portefeuille?

— Nu, de mijne, die ik verloren heb en die ik gaarne terug zou hebben. Ik zal de kosten wel betalen; op eene kleinigheid zie ik niet. Hier zijn twee franks voor den roeper.

De inspecteur had moeite om zijn lach te bedwingen, maar hij fronste de wenkbrouwen en zeide ernstig:

— Wanneer hebt gij die portefeuille verloren?

— Oment een kwartier geleden.

— Wat bevatte de portefeuille?

— Wel mijn geld en mijne papieren.

— Wat voor papieren?

— Twee brieven van veekooplieden en mijn reiskaartje.

— En hoeveel geld?

— Vier bankbiljetten van vijf honderd franks, twee van honderd, vier van vijftig en vier van twintig.

— Dat is dus te zamen 2480 franks, zeide de inspecteur.

— Juist, mijnheer.

— En wat voor kleur had uwe portefeuille?

— Groen.

— Weet ge wel zeker dat ze groen was.

— Dit weet ik goed mijnheer.

— Gij zijt een geluksvogel, zeide de inspecteur met een fijn lachje.

De klerken baden tijdens dat bedrijf hunne pennen neergelegd en zaggen nieuwsgierig op.

— Als uwe portefeuille rood was hadden we er eene maand naar moeten zoeken; was ze zwart dan had het zes maanden geduurd en blauwe portefeuille worden nooit meer teruggevonden.

De boer zette groote oogen op.

— Maar de mijne was groen, zeide hij.

— Goed, dan zullen wij ze wel vinden.

Kom binnen een kwartier maar eens terug.

Half gerust gesteld, verliet de man het bureel en bleef als een schildwacht voor de deur staan. Met zijne groote oogen zag hij links en rechts. Gedurende een kwartier bleef hij aan de deur staan maar zag niemand met de portefeuille opdagen. Mistroostig trad hij weer binnen.

— Uwe portefeuille is te recht, zeide de inspecteur.

— Het kan niet zijn mijnheer, want ik heb niemand zien binnen komen.

— En toch is ze gevonden.

— Maar ik heb al dien tijd pal voor de deur gestaan en mijne oogen goed den kost gegeven; ik weet zeker dat ze nog niet gevonden is.

De inspecteur wees naar het net van telefoondraden dat over de straat was gespannen.

— Hebt ge daar wel op gelet, vroeg hij, langs daar hebben wij ze gekregen.

In de oogen van den boer rees een vraag en wee hem die in de bergheng teggen hem zouden durven beweerden dat groene portefeuilles die verloren zijn niet van zelfs langs de telefoondraden op het politiebureau te recht komen.

DE ROOS.

't Is schoon als de lente de knopjes der bloemen ontplooit. Als ze de zaai der roos met haar glanzende kleuren Kopschieten, en kwistig haar zoete en verkwikkende geuren Verspreiden; — dan gevoelt zich 't hert aan die bloemen gobeoid.

Maar ach! hoe aanmijzig ze toelicht, hoe weldrig ze bloeit! Om herten te winnen, zij doet soms toch dreevriglijk treuren: Men plukt ze vol liefde en heur puntige doornen verscheuren De minnende hand, dat het bloed aan de haarden onvloeit.

Die roos in de lente is der jeugd het volzigt beminnen Die wil en genoeg kan geven, dat al heur stenen Zwaarting veld doet, 't is de liefde die 't herte verrukt.

Welkas! heur doornen zoo wreed en zoo vinnig die steken Soms dijs — en het hert dan sidert en de oogen dan lekken Van tranen: 't is liefde die zuichten, die tranen ontrukket.